

тивъ столицата, не се рѣшилъ да му отвори вратата. Тогазъ българския ханъ се расположилъ на лагеръ около Цариградъ и подиръ нѣколко дни разбилъ пълководеца Тома, който се отправилъ срѣщу него. Съ богата плячка и пленници Омъртагъ се върналъ въ България неизвѣстно защо. Тази българска побѣда, нанесена на буотовникътъ Тома станала причина да се снесе понататъшната обсада на Цариградъ.

До като българитѣ съ Византия се намирали въ миръ, скоро подиръ тѣзи събития намираме нарушени мирнитѣ отношения между тѣхъ и франкитѣ къмъ сѣвѣрозападъ. Не подлежи на никакво съмнѣние, че прѣзъ туй врѣме българскитѣ владѣния сж се простирали далечъ на сѣверъ отъ Дунава. Още при Крѣма въ състава на българското ханство сж влизали днешнитѣ влашки земи, юго-источно Маджарско съ Банатъ и Трансилвания. Така щото сѣверозападната граница на отатѣкъ дунавскитѣ български земи имаме основание да я търсимъ по рѣка Тиса; тя може би се завършва тамъ, кждѣто сж се простирали земитѣ на франкитѣ и моравцитѣ. Поводъ за да се почнатъ неприятелски дѣйствиа съ франкитѣ сж дали словѣнскитѣ племена, бодричи, кучени и тимокци, които сж се отцѣпили отъ българитѣ и признали върховната власть на франкитѣ. Прѣпирни между българитѣ и франкитѣ се захванали относително пограничнитѣ мѣста. Българитѣ настоятелно изисквали точното опрѣдѣление на границитѣ. Омъртагъ е испратилъ пратеници въ дворѣтъ на императора Людовика Благочестиви съ цѣлъ да (уредятъ пограничния споръ съ франкитѣ, нъ въпроса не е билъ завършенъ по миренъ пжтъ, защото по извѣстията на франкскитѣ хронисти българскитѣ войски малко подиръ туй прѣминали рѣката Драва, опустошили страната, изгонили управителитѣ и назначили свои началници върху подчиненитѣ словѣни въ цѣла Панония. Императоръ Людовикъ, като се научилъ за туй нахлувание на българитѣ, испратилъ синѣтъ си Людовика съ многочислена войска, който види се успѣлъ отчасти да изгони началниците, нъ голѣма работа не извършилъ, тѣй като прѣзъ слѣднитѣ години пакъ намирами български войски да нахлуватъ и ограбватъ градове, расположены отатѣкъ р. Драва. Българското владичество не траяло дълго въ отатѣшнитѣ земи. Нъ Срѣмъ въ жгълѣтъ между устията на Сава и Драва останалъ подъ властѣта